

ներածու մը 5-9 միլիոն բբ. կամ 14-9° 0, նու-
զկցաւ:

ԱՐՈՒՆԵՍՏԱԿԱՆ

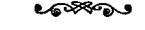
ՐՈՒՆԵՍՏԻ ԶՈՐԻՇԵՄԱՆ ՄՈՐԻՔՆԵՆԻ Ի ՏՈՒՆՍՏՈՒ

Այս մասին՝ Journal de la Chambre de Commerce de Constantinople թերթին հետեւեալը էր գրէ. « Յաճախ կը հարցուի թէ ինչո՞ւ Տաճկաստանի մէջ արուեստագիտական ձեռնարկութիւնը բազմաթիւ եւ արդիւնաբեր չեն: Անտարակոյ Տաճկաստանի մէջ ալ՝ ինչպէս գրեթէ Եւրոպայի ամէն երկիրներէ, գործատանց հիմնարկութիւնը այն օրէնքներէ եւ կարգադրութիւններէ կտանու ունին, որոնք անչարմար, վատաւազը եւ միտակար համարած եւ կը գրացեաց անտանելի երեւցած արուեստագիտական զանազան ծիղըրուն հետ յարաբերութեան մէջ են: Այս նկատմամբ՝ միշտ Հասարակաց գործոց պաշտօնաւորանին վերջական կարգադրութեանց զիջելու է: Կայտարական իրաւած մը կայ՝ որ անոց գործարանանայտը ձեռնարկութեանց մեծամեծ զիւրեւթիւններ կ'ընծայէ, զ. օր. մերենայից, գործեաց, ատանքի . . . մաքու ազատ ըլլան: Եզրագային բոս պարագայից անչուշտ Տաճկաստանի մէջ յառաջ եկած եւ պետութեան մէջ՝ սեղիչ մ'առչէ սեղ փոփոխութեաց կամ արտածելու վաճառքներն ալ՝ մաքու եւ այլ հարկերէ ազատ պիտի ըլլան:

Հոս քննելու տեղը չէ, թէ ուրիշ երկիրներն իրենց արուեստագիտաց ինչ առաւելութիւններ կը շնորհեն: Տաճկաստանի նկատմամբ աննպաստ պարագայ մը կրնայ համարուիլ այն՝ որ այն պիտի արտօնութիւններ արուած են, որով այս կամ այն ճիւղին մէջ մրցութիւն ընել անհնար եղած է. ստով տեսակ մը մենախաճառութիւն կը կազմուի, զոր ոչ հասարակաց՝ եւ ոչ աւերութեան շահը կրնայ արգարացընել, քայց այս պարագայ ակ հաւաստարկութեան արուեստներն կրկնաւորելու եւ զարգացընելու ունեցած փափաքովն կրնանք արգարացընել, մասամբ ալ ըստի մ'առար գրամատեանց երկիրն պէտք ենք վերածել, որոնք կը կարծէին, թէ Տաճկաստանի մէջ առանց մենախաճառութեան բան մը չի կրնար յաղորդիլ Համադրած ենք, թէ հասարակութեան օգտակար, եւ մեծաւոր ձեռնարկութեանց, ինչպէս՝ Երկաթուղուց, ջրանցից, թրամվէյից, նուստամատցիներու շինութեան, լուստարութեան . . . համար մենախաճառութիւն անհրաժեշտ հարկաւոր էր, վասն զի ասոնք շատ մեծ գումարներ կը պահանջեն, բայց փոքր արուեստից համար, որոնք այնչափ մեծ զուսմանքու պէտք չունին, մենախաճառութիւն ատան՝ արուեստագէտները կը շղատէ, եւ ձեռնարկութեան ոգին եւ մրցութիւնը կը նուազըցընէ, որոնք ուղղակի վաճառականական եւ արուեստագիտական զարգացման եւ յառաջդիմութեան հիմնի կը կազմեն:

Ուստի բազմաթիւ է որ թէ տեղացի եւ թէ օտար գրամատեարք զիտնան՝ որ զ. օր. հասարակութեան, ինչեղինաց, կուէղինաց գործատուն մը շահարեք ընելու համար մենախաճառութիւն ամենեւեկ հարկաւոր չէ. այսպիսի ձեռնարկութեան մը յաջողութիւնն առասօրէն գտնուող անգործ նիւթն՝ բոս կարէ նուազ բանուղեքով գործածել կարենային կտանու է: Մենք կը կարծենք թէ Տաճկաստանի արուեստից զարգացման ու յառաջդիմութեան մի միայն արգելքներն այսպիսի մենախաճառութիւնը են, »

ՏՆՏԵՍԱԿԱՆ

ԲԵՐԻՆ ԵՒ ԽՈՊՈՐՈՆ ԽՆՈՎԸ

Բերանն այն խոպուսկն է՝ որուն միջուորուութեամբ մեր սնունդը կ'աւանդը. եւ մտածելով՝ որ բերանն բարեխառութեան ազդեցութեան ենթարկուալ է միշտ, բնական հետեւութիւն մըն է բերն թէ ուրեմն ատամնաց ցաւն, փսիին . . . ալ (եթէ ոչ միշտ գեթ շատ ռիպայ մէջ) բարեխառութեան կրնայ պատճառիլ: Միշտ բարեխառութիւնը փոխելով՝ մարդ կըրնայ ատամնացաւց ենթակայ ըլլալ: Այն ստոյգ է, որ իրենց կողմնակն ստիպեալ՝ բարեխառութիւնը սակայ փոխող անձանց, նոյնպէս եւ սաստիկ ցուրտ երկիրներու բնակչաց ատամնայր շատով կը թափին կամ անհնարին ցաւեր կը պատճառեն:

Կարծենք թէ արդէն փճացած ատամնայր գարմանելու վրայ ընդհանրապէս, իսկ անմասներուս տարուելու խնամոց վրայ մասնաւորապէս խոտող բժշկի էր յանձնած միջոց յառաջ բերել աւելորդ չէ:

« Հապաքաւոր փորձեր ու քննութիւններ անձամբ կատարելով՝ համոզուած ենք թէ առտուներն գրեթէ ամէն մարդուն լորձուներ լեղի կ'ըլլայ. ուստի պէտք է առտուներն ատամնայր մաքրել. գարմեալ ամէն անգամ կերբանը վերջը բերանը լուսաւու է, որպէս զի բերանն կերակրոց այն մնացորդներէն ազատ մնայ՝ որոնք ատամնաց մէջ կը կուսին կը մնան: Շատ յանձնելի են այն թատերու գործածութիւնն՝ որոնք արդէն շատ տներու մէջ մուտ գտած են. բայց կարծենք, թէ սեղանի վրայ բերանը լուսաւու տեղ՝ ինչպէս սովորութիւն է Եւրոպա, մասնաւոր լուսարարանի մ'առիւն այս գործողութիւնը կատարելը լաւագոյն է:

Լաւ սովորութիւն է պատկերէն յառաջ ախուսները լուանալը. վասն զի ատամնաց մէջ